

Fundur sá, sem samþykkir á lögsmætan hátt að slíta félaginu, kveður og á um, hvernig ráðstafa skuli eignum þess og greiðslu skulda.

88
7. sept.

Samþykktirnar þannig breyttar samþykktar á framhaldsaðalfundi Útvegsbanka Íslands h/f, sem haldinn var 22. júlí 1932.

Fulltrúaráð Útvegsbanka Íslands h/f.

*Sv. Guðmundsson. Stefán Jóh. Stefánsson. Lárus Fjeldsted.
Páll Eggert Ólason. Guðm. Ásbjörnsson.*

Framanritaðar samþykktir staðfestast sem samþykktir fyrir Útvegsbanka Íslands h/f.

Fjármálaráðuneytið, 7. september 1932.

Ásgeir Ásgeirsson.

Gísli Bjarnason.

BRÁÐABIRGÐALÖG

89
21. okt.

um

breyting á lögum nr. 50, 23. júní 1932 um útflutning hrossa.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvik, Holtsetalandi, Störmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Með því að atvinnu- og samgöngumálaráðuneyti Vort hefir þegnlega borið það upp fyrir Oss, að nokkur markaður fáist nú erlendis fyrir íslensk hross, en hinsvegar allmikið til í landinu af útflutningshrossum og nauðsynlegt fyrir landbúnaðinn að nota þann markað, sem fáanlegur er, þó á öðrum tímum árs sé en nú er leyfður útflutningur hrossa á, teljum Vér það brýna nauðsyn, að gefa út bráðabirgðalög samkvæmt 23. grein stjórnarskrárinnar 18. maí 1920, um breyting á lögum nr. 50, 23. júní 1932, um útflutning hrossa.

Því bjóðum Vér og skipum þannig:

1. gr.

2. gr. laganna orðist þannig:

Á tímabilinu frá 15. október til 1. júní má ekki flytja út hross á erlendan

89 markað, nema fengið sé til þess leyfi atvinnumálaráðherra í hvert sinn, enda séu
 21. okt. hrossin í góðum holdum og vel undir ferðina búin. Atvinnumálaráðherra skipar þá fyrir um meðferð hrossanna frá því þau eru keypt og þangað til þau eru flutt á skipsfjöl.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 21. október 1932.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
 (L. S.)

Dorsteinn Briem.

90

5. des.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um

heimild fyrir ríkisstjórnina til íhlutunar um sölu og útflutning á fiskframleiðslu ársins 1933.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Dóms- og útvegsmálaráðherra Vor hefir tjáð Oss, að nauðsynlegt sé, að ríkisstjórnin fái heimild til þess fyrst um sinn að hafa íhlutun um sölu og útflutning á fiskframleiðslu ársins 1933, í því skyni að tryggja og festa það samstarf útvegsmanna, er hófst á þessu ári og leiddi til stofnunar Sölusambands íslenzkra fiskframleiðenda. Sé sala og útflutningur nýju fiskframleiðslunnar með öllu frjáls, eru líkur til að það valdi verðlækkun á eldri fiskbirgðum, en einkum þó á nýju framleiðslunni. Mundi slíkt verðfall færa yfir Sölusambandið utan og innan að komandi hættur, sem sennilega mundu ríða þessum þörfu samtökum að fullu, og á þann hátt stórkaða íslenzka framleiðendur, bæði þá er eiga fiskbirgðir liggjandi hér í landinu, en þó aðallega væntanlega eigendur nýju framleiðslunnar.